

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/296/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416211826
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4416211826.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a členiek senátu JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Lenky Halmešovej v právnej veci žalobcu: H. W., nar. XX.XX.XXXX, G. G. XXXX/XX, XXX XX J. L., právne zastúpeného advokátkou: Mgr. Elena Szabóová, Hlavné námestie 7, 940 01 Nové Zámky, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 2.359,53 EUR s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 15C/85/2016 - 70 zo dňa 1. marca 2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku, ako aj vo výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok **p o t v r d z u j e**.

Vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1.703,23 EUR s 5,05 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 873,37 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 829,86 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd konanie o zaplatenie sumy prevyšujúcej zaplatenie sumy 1.703,23 EUR s 5,05 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 873,37 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 829,86 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 46 %. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť súdny poplatok vo výške 102 EUR na účet súdu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie a po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 9, § 559 ods. 1, 2, § 451 ods. 1, 2 § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 2, § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného skutkového stavu, podľa ktorého dňa 11.09.2014 žalovaný ako veriteľ oznámil žalobcovi ako dlžníkovi schválenie úveru - Zmluva o revolvingovom úvere č. 8500079715. Schválený úver vo výške 1.350,- EUR mal žalobca uhrádzať 42. mesačnými splátkami vo výške 73,78 EUR. Poplatok za poskytnutie úveru bol 135,- EUR. Celková výška úveru uvedeného v oznámení bola 1.350,- EUR a celková čiastka, ktorú musí dlžník (žalobca) zaplatiť t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru bola uvedená v sume 1.927,56 EUR. Odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb bola uvedená vo výške 1.306,20 EUR. Súd prvej inštancie podľa aktuálneho prehľadu prijatých platieb, ktorý vystavil žalovaný k 21.10.2015 zistil, že na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX žalovaný dňa 11.09.2014 poskytol úver vo výške 1.215,- EUR. Predmetný úver bol uhrádzaný 9 splátkami vo výške 73,78 EUR mesačne, dňa 13.07.2015 boli realizované dve zrážky zo mzdy vo výške 2 x 73,78

EUR, dňa 07.08.2015 žalovaný vyčíslil preplatok vo výške 70,78 EUR a vo výške 3,- EUR, následne boli realizované zrážky zo mzdy 3x vo výške 73,78 EUR. Žalovaný tak v danom prípade prijal sumu 1.032,92 EUR (14 x 73,78 EUR). Vrátene preplatku vo výške 73,78 EUR (70,78 EUR + 3,- EUR) žalovaný nepreukázal. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade žalovaný prijal úhrady vo výške 1.106,70 EUR. V zmysle stanoviska žalovaného zo dňa 30.11.2015 o predčasnom splatení úveru č. XXXXXXXXXXXX žalobca vložil na účet žalovaného dňa 10.12.2015 sumu 981,67 EUR. V súvislosti s predmetným úverom tak žalobca uhradil žalovanému celkom 2.088,37 EUR. Dňa 22.12.2014 žalovaný ako veriteľ oznámil žalobcovi ako dlžníkovi schválenie ďalšieho úveru - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Schválený úver vo výške 1.500,- EUR mal žalobca uhrádzať 42. mesačnými splátkami vo výške 81,99 EUR. Poplatok za poskytnutie úveru bol 150,- EUR. Celková výška úveru uvedeného v oznámení bola 2.142,06 EUR a celková čiastka, ktorú musí dlžník (žalobca) zaplatiť t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru + poplatok za poskytnutie úveru bola uvedená v sume 2.142,06 EUR. Odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb bola uvedená vo výške 1.451,52 EUR. Z aktuálneho prehľadu prijatých platieb, ktorý vystavil žalovaný k 21.10.2015 vyplýva, že žalovaný dňa 22.12.2014 poskytol úver vo výške 1.350,- EUR. Predmetný úver bol uhrádzaný tromi splátkami vo výške 81,99 EUR mesačne, dňa 11.05.2015 bola realizovaná splátka vo výške 60,- EUR, dňa 05.06.2015 bola realizovaná splátka vo výške 22,- EUR, a následne boli realizované zrážky zo mzdy 5 x vo výške 81,99 EUR, dňa 13.07.2015 bola realizovaná aj splátka v hotovosti vo výške 81,99 EUR. Žalovaný vyčíslil preplatok vo výške 79,- EUR a vo výške 3,- EUR poplatok za preplatok. Žalovaný tak v danom prípade prijal sumu 825,91 EUR. Vrátene preplatku vo výške 82,- EUR (79,- EUR + 3,- EUR) žalovaný nepreukázal. Z uvedeného je zrejmé, že v danom prípade žalovaný prijal úhrady vo výške 907,91 EUR. V zmysle stanoviska žalovaného zo dňa 30.11.2015 o predčasnom splatení úveru č. XXXXXXXXXXXX žalobca vložil na účet žalovaného dňa 10.12.2015 sumu 1.277,97 EUR. V súvislosti s predmetným úverom tak žalobca uhradil žalovanému celkom 2.179,86 EUR.

1.2 Súd prvej inštancie na základe čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom doručeným súdu dňa 21.09.2016 zastavil konanie v časti prevyšujúcej zaplatenie sumy 1.703,23 EUR s 5,05 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 873,37 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 829,86 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca sa domáhal od žalovaného vydania bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo žalovanému prijatím splátok, úrokov a ďalších poplatkov v súvislosti s revolvingovými úvermi č. 8500079715 a č. 8500097534, ktoré žalovaný poskytol žalobcovi. Uviedol, že z oznámenia veriteľa o schválení úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 11.09.2014 súd zistil, že žalobcovi bola schválená výška úveru 1.350,- EUR (v skutočnosti z uvedeného titulu žalobca obdržal sumu 1.215,- EUR), ktorý mal uhrádzať v 42. mesačných splátkach po 73,78 EUR, čo je spolu 1.927,56 EUR. Nakoľko údaj o celkovej zaplatenej sume bol v zmluve uvedený nesprávne (42 x 73,78 EUR = 3.098,76 EUR), vyhodnotil súd úver z uvedeného dôvodu za bezúročný a bez poplatkov a to v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. v platnom znení. Súd dospel k záveru, že v danom prípade žalovaný v skutočnosti poskytol žalobcovi len sumu 1.215,- EUR a žalobca v prípade tohto revolvingového úveru realizoval úhrady v celkovej výške 2.088,37 EUR. Keďže úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, vzniklo prijatím uvedeného plnenia zo strany žalobcu na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 873,37 EUR (2.088,37 EUR - 1.215,- EUR = 873,37 EUR), ktoré je povinný vydať. Z ďalšieho oznámenia veriteľa o schválení úveru - Zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.12.2014 súd zistil, že žalobcovi bola schválená výška úveru 1.500,- EUR, ktorý mal uhrádzať v 42. mesačných splátkach po 81,99 EUR, čo je spolu 2.142,06 EUR (uvedené v kolónke celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť). Nakoľko údaj o celkovej zaplatenej sume bol v zmluve uvedený nesprávne (42 x 81,99 EUR = 3.443,58 EUR), vyhodnotil súd rovnako úver za bezúročný a bez poplatkov a to v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný v skutočnosti poskytol žalobcovi len sumu 1.350,- EUR, pričom žalobca v prípade tohto revolvingového úveru realizoval úhrady v celkovej výške 2.179,86 EUR. Prijatím uvedeného plnenia zo strany žalobcu na strane žalovaného tak vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 829,86 EUR (2.179,86 EUR - 1.350,- EUR = 829,86 EUR), ktoré je povinný vydať. Súd prvej inštancie konštatoval, že odo dňa nasledujúceho po dni prijatia bezdôvodného plnenia žalovaným t.j. od 11.12.2015, vznikla žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi z takto prijatého plnenia aj úroky z omeškania, ktoré si žalobca v danom prípade uplatnil v zákonnej výške, a preto mu ich súd v takto uplatnenej výške priznal.

1.3 Prvoinštančný súd v súvislosti s námietkou žalovaného, ktorá sa týka miestnej nepríslušnosti súdu uviedol, že z hmotnoprávneho postavenia zmluvných strán, ktoré uzavreli uvedené revolvingové úvery jednoznačne vyplýva, že išlo o spotrebiteľské zmluvy. V súlade s § 19 písm. d) CSP, ktorý upravuje

osobitnú miestnu príslušnosť, je popri všeobecnom súde žalovaného na konanie miestne príslušný aj súd, v obvode ktorého má adresu trvalého pobytu žalobca, ktorý je spotrebiteľom. Z citovaného je zrejmé, a to aj s poukazom na adresu trvalého pobytu žalobcu, že na konanie v danej veci je miestne príslušný Okresný súd Nové Zámky. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania priznal vo výške 46 % (73 % - 27 %). Žalobca mal v konaní vo veci úspech približne v rozsahu 73 % žaloby a žalovaný približne v rozsahu 27 % žaloby. Posledným výrokom súd vzhľadom na neúspech žalovaného uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 102,- EUR (6 % zo sumy 1.703,23 EUR). Žalobca je v danom prípade podľa § 4 ods. 2 písm. u) Zákona o súdnych poplatkoch v platnom znení oslobodený od poplatku.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalovaný a to v časti výrokov II., III., IV. a žiadal rozsudok zmeniť tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému náhradu trov konania. Poukázal na ust. § 2 písm. g) a písm. h) zákona a o spotrebiteľských úveroch, Uviedol, že v prípade úverovej zmluvy číslo 8500097534 predstavuje celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť nasledovne určenú hodnotu: výška splátky 47,43 x počet splátok 42 + poplatok 150 Eur, spolu 2142,06 Eur. V prípade úverovej zmluvy číslo XXXXXXXXXX predstavuje celková čiastka hodnotu: výška splátky 42,68 x počet splátok 42 + poplatok 135 Eur, spolu 1927,56 Eur. Postup súdu, ktorý vychádzal zo sumy 81,99 Eur, respektíve zo sumy 73,76 eur odporuje zákonu. V uvedenej sume je zahrnutý aj náklad na platbu za službu, ktorá nebola podmienkou pre vznik úverovej zmluve, čiže podľa § 2 písm. g) zákona nejde o súčasť celkových nákladov. Odvolanie proti výrokom o náhrade trov konania a o platení súdneho poplatku žalovaný odôvodňuje tým, že ide o závislé výroky od rozhodnutia o veci samej, a preto podaním odvolania proti výroku II. považuje za dôvodné a oprávnené napádať aj tieto výroky a navrhopovať ich zrušenie.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na rozpor medzi výškou zmluvne dohodnutého a skutočne poskytnutého úveru čo malo vplyv aj na celkové náklady úveru, pretože hoci bol poplatok „zrazený“ žalovaným automaticky v deň jeho poskytnutia, cez navýšenie výšky skutočne poskytovaného úveru o tento poplatok si veriteľ uplatňoval nárok na úročenie aj tejto sumy. Žalobca tiež poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 10Co/67/2016 zo dňa 28.9.2016 a rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 5Co/747/2014 zo dňa 25.3.2015, ktoré konštatovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky o poskytnutí „služby“ čo navodzuje právny stav, podľa ktorého je dodávateľ povinný sa uplatňovania neprijateľnej zmluvnej podmienky zdržať.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. Predmetom konania v zmysle žaloby žalobcu bol nárok na zaplatenie sumy 2.359,53 EUR s 8,05 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 1.526,67 EUR odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia, zo sumy 832,86 EUR odo dňa nasledujúceho po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplatenia. Žalovaný dňa 11.09.2014 na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytol žalobcovi úver vo výške 1350 EUR, z ktorej sumy bola žalobcovi poukázaná čiastka 1215 EUR (135 EUR predstavoval poplatok za poskytnutie úveru). Žalobca uhradil žalovanému celkovo sumu 2.091,67 EUR. Dňa 22.12.2014 mu žalovaný na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX poskytol úver vo výške 1.500,- EUR, v skutočnosti bola na účet žalobcu poukázaná suma 1350 EUR, keďže čiastka 150 EUR bola poplatok za poskytnutie úveru. Na tomto úvere žalobca uhradil žalovanému sumu 2.182,86 EUR. Žalobca poukazoval na to, že zmluvy obsahujú neprijateľné podmienky v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch a neobsahujú náležitosti požadované citovaným zákonom. Žalovaný mu neposkytol reálne plnenie za takýto poplatok. Ako súčasť formulára zmluvy nebol poplatok individuálne dojednaný a absencia zodpovedajúceho protiplnenia spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. V oboch prípadoch mali byť poskytnuté

úvery z dôvodu absencie podstatných náležitostí bez úrokov a bez poplatkov. Podľa žalobcu sa žalovaný prijatím úrokov a poplatkov bezdôvodne obohatil, v prípade úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 1.526,67 EUR a v prípade úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX vo výške 832,86 EUR, a preto je takéto bezdôvodné obohatenie žalovaný povinný vydať. Podaním doručeným súdu dňa 21.09.2016 žalobca zobral svoj návrh v časti prevyšujúcej zaplatenie sumy 1.703,23 EUR s 5,05 % ročnými úrokmi z omeškania zo sumy 873,37 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia, zo sumy 829,86 EUR od 11.12.2015 do zaplatenia späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalovaný v konaní uviedol, že zmluvy, ktoré účastníci uzavreli obsahujú náležitosti vyžadované pre úverové spotrebiteľské zmluvy podľa § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Uviedol, že zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzavretia zmlúv o revolvingovom úvere medzi účastníkmi nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroky a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Poukázal aj na to, že dohoda o poskytovaní služieb nie je podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o úvere.

7. Odvolací súd rozhodujúc o odvolaní podanom žalovaným, preskúmal napadnutý rozsudok, konanie, ktoré mu predchádzalo, ako aj dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, vec správne posúdil po právnej stránke, a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že obe zmluvy o revolvingovom úvere je treba považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. a to na základe tej skutočnosti, že údaj o celkovej zaplatenej čiastke bol v oboch zmluvách uvedený nesprávne. Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 11.09.2014 bola žalobcovi schválená výška úveru 1.350,- EUR, ktorý mal uhrádzať v 42. mesačných splátkach po 73,78 EUR, čo predstavuje splátku spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb. V kolónke celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť je však uvedená suma 1.927,56 EUR, čo by zodpovedalo 42. splátkam po 42,68 eur a nie 42. splátkam po 73,78 EUR, kde potom celková čiastka predstavuje sumu 3.098,76 EUR. Obdobne je to aj v prípade zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 22.12.2014, v ktorom bol žalobcovi schválený úver vo výške 1.500,- EUR, ktorý mal uhrádzať v 42. mesačných splátkach po 81,99 EUR, opäť splátka spolu s platbou podľa Dohody o poskytnutí služieb. V zmluve je uvedená celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť v sume 2.142,06 EUR, čo zodpovedá 42. splátkam po 47,43 EUR. Celková čiastka, ktorú dlžník má zaplatiť v prípade splátky 81,99 EUR je potom $42 \times 81,99 \text{ EUR} = 3.443,58 \text{ EUR}$. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. uvádza celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie ako podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy, ktorá v prípade, že nie je v zmluve uvedená má za následok, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle ust. § 11 ods. 1 písm. b). Súd prvej inštancie zrejme omylom uviedol, že zmluvy o revolvingovom úvere je treba považovať za bezúročné a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z., keďže podľa § 11 ods. 1 písm. a) sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, čo v danom prípade splnené bolo.

8. Súd prvej inštancie v rozhodnutí správne poukázal na viazanosť dohody o poskytovaní služieb na samotné revolvingové zmluvy. Z dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že žalobca uzavrel zmluvy o revolvingovom úvere a dohody o poskytovaní služieb v totožný deň. Žalovaný v odvolaní, ako aj v priebehu konania namietal postup súdu prvej inštancie, ktorý vychádzal pri výpočte celkových nákladov úveru z výšky splátky 81,99 EUR, respektíve zo sumy 73,76 EUR, keďže v uvedenej sume je zahrnutý aj náklad na platbu za službu, ktorá nebola podmienkou pre vznik úverovej zmluvy a podľa § 2 písm. g) zákona nejde o súčasť celkových nákladov, a preto nejde ani o súčasť celkovej čiastky podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch. S touto námietkou žalovaného sa odvolací súd nestotožnil, lebo v oboch zmluvách je v bode 5. v prvom riadku uvedená výška mesačnej platby, t.j. mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb. V dohode o poskytovaní služieb zase nie je uvedená výška odplaty za poskytnuté služby pevnou sumou, ale percentuálnou sadzbou (2,56 % zo sumy schváleného úveru), čím sa veriteľ vyhol riadnemu vyčísleniu platby - sumy, ktorú musí dlžník mesačne zaplatiť. Predmetom týchto dohôd pritom boli služby poskytované dlžníkovi, ktorých však väčšina by mala byť poskytovaná bezplatne, ako služba o zostávajúcich záväzkoch (zostatku neplateného úveru), vyhotovenie a zaslanie kópie dokumentácie, zmena zmluvy na podnet klienta (spočívajúca len v osobných údajoch), prepárovanie platieb na príslušnú zmluvu, podpora call centra (zákaznícka telefonická linka), to všetko by mali byť služby poskytované automaticky dlžníkovi s úverom vzhľadom na to, že sú to činnosti, ktoré bežne bankové či nebankové inštitúcie vykonávajú bezplatne. Služby ako informácia o prijatí platby, informácia pred splatnosťou splátky, odklad splatnosti splátok (3 splátok) sú síce doplnkové, avšak cena, ktorú má zaplatiť spotrebiteľ za ich poskytnutie je neprimerane

vyšoká, keď žalovaný si účtuje odplatu vo výške 2,56% mesačne zo sumy schváleného úveru, čo u žalobcu predstavovalo mesačnú platbu 34,56 EUR alebo 31,10 EUR (v závislosti od typu úveru) pri splátke úveru 47,43 EUR (42,68 EUR). Celkovo pri splatnosti 42 mesiacov je výška odplaty z uzatvorenej dohody 1451,52 EUR (1306,20 EUR pri druhej zmluve). Odvolací súd je toho názoru, že v danom prípade ide nielen o vzájomnú naviazanosť zmluvy o úvere s dohodou, ale aj povinnosť dlžníka podpísať automaticky spolu so zmluvou o revolvingovom úvere aj dohodu o poskytovaní služieb. O tom svedčí aj skutočnosť, že splátkový kalendár vystavený žalovaným pri zmluve č. XXXXXXXXXX.4 (čl. 23 spisu) obsahuje výšku splátky 81,99 eur (splátka úveru + odplata za poskytovanie služieb) a v rámci nej je osobitne vyčíslená splátka istiny (61,74 eur) a splátka úroku (20,25 eur).

9. Odvolací súd neprijal argument žalovaného, že dohoda o poskytovaní služieb predstavuje individuálne dojednaný právny úkon a nebola podmienkou pre vznik úverovej zmluvy. Dohoda o poskytovaní služieb bola uzavretá síce na samostatnej listine, ako samostatný právny úkon, to však neznamená, že bola individuálne dohodnutá, t.j. na základe slobodnej vôle dlžníka pristúpiť na takéto osobitné zmluvné podmienky. Dohoda o poskytovaní služieb má povahu formulára, pričom dlžníkovi bola predložená na podpis spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere. Nie je však zrejmé, či dlžník pochopil význam a zmysel dohody o poskytovaní služieb, ktoré úzko a bezprostredne súvisia so Zmluvou o revolvingovom úvere, či dlžníkovi boli poskytnuté jasné a zrozumiteľné informácie o jej obsahu. Uvedené okolnosti súvisiace s uzavretím zmluvného vzťahu nemožno zneužívať k záverom o individuálnom vyjednaní - že dlžník mal možnosť voľby prijať alebo neprijať návrh na uzavretie aj tejto dohody o poskytovaní služieb. Aj keď je v dohode uvedené, že táto zaniká aj dohodou zmluvných strán, tak takáto možnosť je nepravdepodobná, keďže zmena zmluvy je v zásade možná len (vzájomnou) dohodou zmluvných strán - teda k zrušeniu dohody sa vyžaduje súhlas žalovaného, ktorého postavenie by sa udelením takéhoto súhlasu jednoznačne zhoršilo - stratil by možnosť výberu ďalších (nemalých) platieb od dlžníka, platených nad rámec úverových splátok. Je nesporné, že dohoda o poskytovaní služieb obsahuje neprimerane vysokú odplatu v porovnaní s ponúkanými službami, o ktoré dlžník vôbec nepožiadala, preto vzniká spotrebiteľovi záväzok zaplatiť za niečo, čo mu ani nebolo dodané. Keďže spotrebiteľ je v danom zmluvnom vzťahu slabšou stranou, musel by práve žalovaný ako dodávateľ preukázať, že spotrebiteľ bol pri podpísaní zmluvy o revolvingovom úvere riadne poučený o možnosti slobodného výberu uzavrieť dohodu o poskytovaní služby, čo však v konaní preukázané nebolo.

10. Na základe vyššie uvedeného potom odvolací súd považoval za správny záver súdu prvej inštancie, že v rámci celkových nákladov, ktoré musí dlžník zaplatiť, je potrebné vychádzať zo splátky vo výške 73,78 EUR, resp. 81,99 EUR, ktorá obsahuje aj platbu za poskytnutie služieb. Keďže tento údaj bol uvedený nesprávne a v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. ide o podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy, je potrebné súhlasiť s tým, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b). Odvolací súd sa stotožnil aj s výškou bezdôvodného obohatenia určenou súdom prvej inštancie, keď v prípade zmluvy č. XXXXXXXXXX bola žalobcovi poskytnutá suma 1215 EUR a žalobca zaplatil sumu 2088,17 EUR, potom výška bezdôvodného obohatenia činí sumu 873,37 EUR. Pri zmluve č. XXXXXXXXXX bola žalobcovi poskytnutá suma 1350 EUR, pričom žalovanému zaplatil celkovo sumu 2179,86 EUR, t.j. o 829,86 EUR viac.

11. S poukazom na hore uvedené závery odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v napadnutom vyhovujúcom výroku ako aj výroku, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny. Vo výroku o trovách konania odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s poukazom na § 389 písm. c) CSP. Odvolací súd považoval za nesprávny výrok súdu prvej inštancie v časti trov konania, ktorým priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému vo výške 46 %. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobca mal v konaní vo veci úspech približne v rozsahu 73 % žaloby a žalovaný približne v rozsahu 27 % žaloby. S uvedeným sa odvolací súd nestotožnil, nakoľko súd prvej inštancie rozhodol prvým výrokom rozsudku o čiastočnom zastavení konania. V prípade zastavenia konania (resp. čiastočného zastavenia) súd posudzuje nárok na náhradu trov konania v zmysle ust. § 256 CSP, a preto aj výrokom v rozhodnutí určí, ktorá strana má v tejto časti nárok na náhradu trov konania, t.j. ktorá strana procesne zavinila zastavenie konania. Pri rozhodovaní vo veci samej súd náhradu trov konania posudzuje podľa ust. § 255 CSP a tiež výrokom rozhodne kto a v akom pomere znáša náhradu trov konania. Súd prvej inštancie takto nepostupoval pri posudzovaní nároku na náhradu trov konania, preto odvolací súd tento jeho výrok zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, v

ktorom súd prvej inštancie opätovne rozhodne o náhrade trov konania a to jednak prvoinštančného ako i odvolacieho konania.

12. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).